

gralla

Cant a la sardana

adaptació a gralla
Xavier Viña

(de les primeres cançons del grup Esquirols)

Joan Vilamala

G D7 G

Com que a tots a - gra - da es - col - tar qua - tre can - çons, amb ber - ra i gui - tar - res, a -

4 D7 G C G D G C G

nem per tots can - tons, tant si el temps és rú - fol com si fa ca - lor, ar - reu fa tem - pe - ri

8 A D Gm Cm

la nos - tra can - çó. D'a - ques - ta can - çó tan be - lla a - ra us do - na - rem el to,

12 Gm Cm

tots a - tents pa - reu l'o - re - e - lla, a - jus - teu la gar - ga - me - lla i es - ti - gueu pel di - rec - tor,

15 D7 Gm Bb D7 Gm Bb D7

quesi no fem es - cu - de - e - lla. L'ambles ca - res be - na - le - e - gres, pre - pa - rats com tot un

20 Gm D7 Gm A7 D7 D.C.

or - fe - ó, ei - xam - plem bé la pi - tre - e - ra i cri - dem a ple pul - mó: _____

N'és la nostra dansa
viva imatge d'igualtat,
que per tot reclama
la justa llibertat;
si el mal ens ofega
i ens guanya la por,
entonem amb nervi
la nostra cançó.

N'és la nostra dansa
viva imatge d'igualtat,
que per tot reclama
la justa llibertat.

Com que som gent catalana
que bategui el nostre cor
al compàs de la sardana,
bella dansa que agermana
enllaçant les nostres mans,
formant una gran rotllana,
i ben ferma l'esperança,
confiant en un demà millor,
contra tot el que ens aixafa
cridarem sense cap plor!

N'és la nostra dansa.

Oboè gralla

adaptació a gralla
Xavier Viña

Cant a la sardana

(de les primeres cançons del grup Esquirols)

Joan Vilamala

Com que a tots a-gra-da es-col-tar qua-tre can-çons, amb ber-ra i gui-tar-res, a-

nem per tots can-tons, tant si el temps és rú-fol com si fa ca-lor, ar-reu-fa tem-pe-ri

la nos-tra can-çó. D'a-ques-ta can-çó tan be-lla a-ra us-do-na-rem el to,

tots a-tents pa-reu l'o-re-e-lla, a-jus-teu la gar-ga-me-lla i es-ti-gueu pel di-rec-tor,

ques i no-femes-cu-de-e-lla. I amb les ca-res ben a-le-e-gres, pre-pa-

rats com tot un or-fe-ó, ei-xam-plem bé la pi-tre-e-ra i cri-de-ma-ple pul-mó:

D.C.

N'és la nostra dansa
viva imatge d'igualtat,
que per tot reclama
la justa llibertat;
si el mal ens ofega
i ens guanya la por,
entonem amb nervi
la nostra cançó.

N'és la nostra dansa
viva imatge d'igualtat,
que pertot reclama
la justa llibertat.

Com que som gent catalana
que bategui el nostre cor
al compàs de la sardana,
bella dansa que agermana
enllaçant les nostres mans,
formant una gran rotllana,
i ben ferma l'esperança,
confiant en un demà millor,
contra tot el que ens aixafa
cridarem sense cap plor!

N'és la nostra dansa.